

Slunce a vítr

první zaručeně pravdivé noviny

nejčtenější plátek v celém císařství

Černá vdova

Je to už pět let, co Vlnolam postihla otřesná přírodní katastrofa, která zaskočila i ty nejotrlejší. Ti všichni, kteří si mysleli, že umí krotit živél, najednou zmlkli a jen přihlíželi přírodní katastrofě. Bylo to období, které nás všechny těžce zasáhlo. Toto období si zažil i Tomáš Prehlivý, který byl ve Vlnolamu předsedou cechu dopravců.

Jednoho dne k němu do cechovního domu přišla Monika Blankytná, která se zajímala o možnosti vstupu své neexistující společnosti pod hlavičku cechovního domu. Jednání se protáhlo, až do rána a za týden byla svatba. Svědci popsali Moniku Prehlivou jako vysokou černovlasou dívku kolem třiceti se skvělou postavou a neuvěřitelnou výmluvností. Štěstí této nové rodiny trvalo jen rok. Hned jak se paní Monika stala spolujitelkou cechu, její manžel uklouzl a zlomil si vaz.

„Všechny nás smrt mistra Prehlivého zasáhla. Byl to velice silný člověk, plný energie a skvělých nápadů. Potom, co potkal ženu svého srdce, si zasloužil žít, alespoň tisíce let. Je to velká tragédie,“ řekl Pavel Novotný, jeden z jeho partnerů.

Paní Monika odjela truchlit do Vinného kraje, kde se chtěla vzdělávat a

pracovat na navázání kontaktů pro její cechovní dům. Při studiu vinné révy a problematiky vinařství se seznámila s panem Veselým, majitelem proslulého vinařství „Veselý a syn“. Požádala ho o možnost učit se od něj. Velice brzo stali přáteli. Prátelství vygradovalo, když paní Veselá upadla ze schodů v rezidenci Veselých a Monika přispěchala utěšit vdovce.

„Paní Prehlivá přišla v černém, rozpráhla ruce a objala mého otce.“ Vzpomíná Jan Veselý, syn magnáta Vinného kraje. „Otec přijal její náruč a usedavě se rozplakal.“ Byl jsem jí neskutečně vděčný, protože jsem se o otce bál, že podlehne žalu. Zanedlouho se mi ovšem její starostlivost přestala líbit.“

Smutek trval jen půl roku, protože žal vystřídala radost, chystala se svatba. Monika Prehlivá přijala jméno Veselá a vdala se za vinařského magnáta přímo

uprostřed vinné révy.

Zanedlouho po této radostné události pan Veselý nechal svého syna vydědit. Obvinil jej z obtěžování své ženy.

„Všichni byli překvapení z toho, že se z mladého pána vyklubal úchylák, který špehoval svou nevlastní matku a obtěžoval ji,“ vzpomíná paní Marie, pomocnice v domě.

Pár dní na to, paní Veselá sepsala na radnici smlouvu, která dělala z jejího manžela spolujitele cechovního domu, se vším co k tomu patřilo. Ten následně ze své ženy udělal spolujitelku vinařství Veselý.

Následující dva ročníky vína se opravdu povedly a byly jedním z nejlepších v dějinách císařství. Bylo to silné víno, které překvapilo svou plnou chutí a barevností. Výsledky prodeje druhého roku, pan Veselý ale neviděl, protože uklouzl na bahnité stezce ve

vinohradu a nabodl se o motyku. Svým zraněním toho dne podlehl. Mladý pán ztropil na pohřbu scénu a byl prohlášen za nepřičetného. Na pohřbu toho řekl mnoho, ale především to, že jeho nevlastní matka je klasická „černá vdova“.

Půl roku po pohřbu ustanovila paní Veselá správce vinařství a odjela do Olivového kraje, kde chce najít klid v duši po tragické ztrátě manžela.

Naše redakce je zaskočena celým sledem událostí a tak byl vyslán redaktor do Olivového kraje, aby sepsal s paní Veselou rozhovor o tom, co se kolem ní děje v posledních letech. Bohužel se k ní nedostal a naopak byl z kraje vyhoštěn. Paní Veselá se totiž toho času významně přáteli se správcem Olivového kraje a ten je velice citlivý na jakékoliv náarážky či dotazy ke své „dobré přítelkyni“, jak sám řekl.

